

ZAPIS, KI GA VELJA PREBRATI

Krajevni praznik v Robu – drugače

Krajevna skupnost Rob praznuje svoj krajevni praznik 20. maja, v spomin na prvo organizirano borbo narodne zaščite na Slovenskem, proti italijanskim fašistom pod vodstvom Proletarske udarne čete, na čelu z narodnim herojem Stanetom Semičem-Dakljem. Borba se je odvijala nedaleč od samega Roba in sicer na »KUC-LJU« 20. maja 1942, kjer je bilo premaganih in pregananih nad 300 italijanskih fašistov.

Krajanji so sklenili, da letošnji krajevni praznik ne bi praznovali na običajni način, temveč z delom na telefonski trasi, ki je ena izmed največjih akcij v zadnjih letih in bi jo radi končali še v letu 1984.

Krajevna skupnost Rob obsega 31 vasi in zaselkov, raztresenih na zelo hribovitem in težko dostopnem terenu na površini 46 kvadratnih km. Zategadelj je končanje telefonske napeljavice še toliko bolj pomembno za vsakega posameznika, kot za celo skupnost.

Področje KS je namreč dokaj nerazvito, večji del prebivalstva je ostarelo, bremena realizacije

so velika. Zato je povezava s telefonskim omrežjem še toliko bolj pomembna in dragoce- na pridobitev.

Do sedaj so postavljene linije v dolžini 12 km in sicer:

1. Rob-Krvava peč, 2. Knej-Veliki Osolnik – Srnjak. Vendar je treba tudi te končane linije še dodelati, povezati telefonski kabel, napraviti ozemljitve, tehnične meritve in ostala strokovna dela. Organizacija PTT nam gre pri tem zelo na roke in z razumevanjem prisluhne našim željam in potrebam.

Ce nadaljujemo z nadaljnjim prikazom celotne investicije, se lahko navedejo podatki kot so npr.:

– celotna investicija po sedanjih predračunskih vrednosti znaša 15.880.600

– breme oziroma udeležba krajanov interesentov za telefon v fizičnem delu je ovrednotena na 5.106.555 (izkop in zasip jarka za zemeljski kabel Rašica-Rob v dolžini 5 km ter postavitev izhodnih oporišč za nadaljnjo nadzemsko telefonsko omrežje)

– breme oziroma udeležba krajanov interesentov za telefon v denarju (6.835.590, kar pomeni vrednost montažnih del, potrebnega kabla in ostalega materiala za nadaljnjo nadzemsko telefonsko omrežje).

Torej skupaj znaša breme – udeležba KS 11.942.145 din, kar pomeni za današnje razmere in zmogljivosti interesentov za telefon levji delež in veliko breme, saj bo skupaj narejenih 8000 delovnih ur.

Nikakor ne smemo pozabiti, da je bilo do sedaj narejenih 3500 delovnih ur, pri polaganju, izkopu in zasipu zemeljskega kabla Rašica – Rob v dolžini 5 km v rekordnem času 14 dni.

Potrebno se je zahvaliti vsem lastnikom zemljišč iz KS Velike Lašče in KS Rob, kateri so dali soglasja za izkop jarka za zemeljski kabel, saj po njihovih zemljiščih teče trasa.

Nadalje se je potrebno zahvaliti lastnikom zemljišč, kateri so prav tako dali soglasja za postavitev telefonskih oporišč, za kar niso zahtevali oziroma niso dobili nobenega odškodninskega zahtevka.

Izredna zahvala gre naslednjim delovnim organizacijam in skupnostim, ki so prispevale na pomoč pri realizaciji celotnega projekta: Skup-

ščina občine Ljubljana Vič-Rudnik, HOJA Ljubljana TOZD Žaga Rob, Kmetijska zadruga Velike Lašče, Gozdno gospodarstvo Velike Lašče, TOKO Ribnica, DOM-EXIM Ljubljana, Zavarovalna skupnost Triglav, Lovska družina Mokrc.

Naj ne pozabimo omeniti gradbene odbore, kjer so si še posebej prizadevali za čimhitrejšo in čim cenejšo realizacijo projekta, kot sledijo: Rajko Zgonec, Janez Geroni, Jože Mandelj, Vinko Mihaljevič, Jože Zakrajšek, Raul Šiler, Jože Kraševac, Mirjana Arko in mnogi drugi, ki so vsi po svojih močeh prispevali, da je delo teklo nemoteno in uspešno.

Nikakor pa ne smemo pozabiti organizacijo PTT Ljubljana, katera je prispevala 3.938.450 in vsa dosedanja strokovna dela na celotnem projektu. Ta zajemajo zemeljski kabel, vrednost le-tega, še vsa nadaljnja strokovna dela, ki se bodo delala do konca leta 1984 ter vsa ostala pomoč in razumevanja pri naših željah in potrebah.

V nadaljnjem obdobju računamo na pomoč občinske skupščine, kamor smo naslovili prošnjo z obrazložitvijo o celotni problematiki glede financiranja in upamo, da nam bodo pomagali z nepovratnimi denarnimi sredstvi in s tem pomagali premagati še vse ostale ovire do končne realizacije ene od največjih akcij v zadnjih letih. Če seštejemo vse telefonske linije skupaj, dobimo številko – 26 km nadzemnega telefonskega omrežja.

Ča zaključimo s tem, da nam bo po sedanjih podatkih in po montaži ATC centrale v Velikih Laščah ter po zmogljivosti že položene zemeljskega glavnega voda Rašica – Rob zagotovljenih 160 novih telefonskih priključkov, smeleje gledamo v prihodnost. Ob misli, da ne bomo več odrezani od ostalega sveta, nam daje ta uspeh še večjo moč in zagnanost pri delu za čimprejše končanje telefonske trase.

Pavla Purkat, vas Centa – »Zdravstveno stanje se mi slabša iz dneva v dan, zato sem vesela, da bom lahko v bližnji prihodnosti po telefonu poklicala zdravnico, katera je v Velikih Laščah, oddaljena 14 km.«

Anton Rupar, vas Mački – »Prevoznega sredstva nimam, zato mi bo telefon veliko pomenil. Bolujem za astmo in bom v nujnem primeru lahko poklical zdravnik, ki je oddaljen od nas 11 km. S mo na zelo težko dostopnem kraju, zlasti v zimskem času.«

OB PODPEŠKEM PRAZNIKU V Gornji Brezovici so dobili gasilsko cisterno

Krajevni praznik krajevne skupnosti Podpeč-Preserje je vsako leto med najbolj obiskanimi v naši občini in treba je priznati, da tudi eden med najbolj pripravljenimi. Ker se v Podpeči držijo pravila, da pripravijo slovesnost ob prazniku vsako leto v drugi vasi, je letos prišel na vrsto najvišji kraj v KS – Gornja Brezovica. Na slovesnosti, ki se je začela ob 14. uri, se je letos spet zbralo okrog 1.000 obiskovalcev, ki jim je spregovoril podpredsednik občinske skupščine dr. Jože Feguš.

Ob tej priložnosti je gasilsko društvo Gornja Brezovica dobilo dolgo pričakovano gasilsko cisterno. Potrebovali jo bodo tudi za dovoz vode v kraj ob sušnih obdobjih. Lani so bili namreč vaščani zaradi visoke lege kraja precej časa brez pitne vode in jim jo je bilo treba voziti s cisterno.

Na slovesnosti 20. maja so v krajevni skupnosti Podpeč-Preserje tudi letos podelili bronaste znake OF in riznanja krajevne skupnosti krajanom, ki so se v minulemu letu s svojim delom še posebno izkazali, ter družbeno-političnim delavcem v KS.

Bronasti znak OF so prejeli: Marko Goršič, Minka Goršič, Davor Frlan, Slavka Jamnik, Jurij Kržmar, Marko Lenič, Milan Lenič, Antonija Linerth, Ivan Prebil, Alojz Rogelj, Ana Turk, Ivanka Zajc, Osnovna šola Kriškega odreda Preserje.

Priznanja krajevne skupnosti so dobili: Jashari Baki, Marjan Bovha, Julka Francelj, Marta Gerđina, Anton Intihar, Helena Kriz-

manič, Jože Kržič, Alojz Mazi, Anton Suhadolnik, Franc Suhadolnik mlajši, Miro Švigelj, Marija Turšič, delovna organizacija IMP tozđ IPKO Podpeč ter Planinsko društvo Preserje.

V kulturnem programu slovesnosti so sodelovali člani DPD Svoboda Podpeč in učenci osnovne šole Krimski odred Preserje. Po slovesnosti pa je bilo seveda tovariško srečanje, ki ga je pripravilo brezoviško gasilsko društvo. In če ob 22. uri dež ne bi pregnal ljudi domov, bi veselo razpoloženje trajalo gotovo do pozne noči.

IZ PODOLNICE

Na poti k lastnemu gasilskemu društvu

Po dolgotrajnem soočanju z najrazličnejšimi, predvsem gmotnimi težavami, podolnški gasilci zadnje čase vse bolj razmišljajo o koreniti organizacijski spremembi. Njihova enota naj bi se še letos preoblikovala v samostojno gasilsko društvo in tako, kot pravijo, imela znatno več možnosti pri razreševanju zgoče materialne problematike. Kot širše orientirana, bi desetina rabila predvsem sredstva za nabavo sodobnejše gasilske opreme, morali pa bodo postoriti tudi še to in ono na njihovem novem gasilskem domu. Tega bodo predvidoma odprli drugo leto.

»Za zdaj imamo od vse pomembnejše opreme na voljo le staro 400 l motorno črpalko, s katero pa si ne moremo kdove kako pomagati,« je razgrnil žgočo materialno stisko enote njen predsednik Stanko Žvokelj. »Za tako motoriko danes praktično ni več rezervnih delov, pa tudi sicer nam ob

svoji okornosti ne služi več tako kot bi bilo treba.

Podobne težave imamo tudi s prevozom. Ta je zdaj docela neurejen. Nujno bi potrebovali orodni avto, kajti mobilnost je pri gasilstvu že pol uspeha. Toda kje vzeti toliko denarja? Mimo prispevkov občinske GZ, nekaj sicer dobimo od članarine in podpor- nih članov, toda to je odločno premalo. Upamo da se bo potem, ko bomo samostojno društvo tudi tu začelo hitreje premikati.

Seveda pa kljub vsem tem težavam podolnški gasilci (ki trenutno štejejo 28 članov) še zdaleč ne držijo križem rok. Vso svojo zagnanost so že pred leti usmerili v gradnjo gasilskega doma, skrbijo pa tudi za nenehno strokovno usposabljanje svojih članov. V ta namen so nedavno opravili tudi strokovni tečaj, ki ga je v sklopu širšega učnega programa v svojih sektorjih pripravila občinska GZ. Znanje je prav tako pomembno kot sodobna oprema, menijo podolnški gasilci. To tembolj, ker gasilstvo že dolgo ni več zgolj rutina, fizična spretnost, ampak tudi znanost.

BRANKO VRHOVEC

V Šentjoštu imamo planinsko društvo

Planinstvo ima v Šentjoštu in okoliških vaseh že lepo tradicijo. Tako se leto za letom vse več krajanov odloča, da del letnega oddiha preživi v gorskem svetu. Zato smo se v začetku letošnjega leta najbolj aktivni planinci odločili, da bomo ustanovili lastno planinsko društvo. Do sedaj so bili krajanji včlanjeni v posamezna planinska društva na območju Ljubljane, precej pa je bilo včlanjenih v PD Žiri, kjer so delali v »Sekciji Šentjošt«. Udeleževali smo se izletov, ki jih

je organiziralo PD Žiri, nekateri pa so hodili v gore na lastno pest.

Že v začetku nam je bil osnovni namen, da bi planinarjenje čim bolj popularizirali in omogočili čim širšemu krogu ljudi organizirano hojo na skupne ture v gore. Določili smo iniciativni odbor, ki je pripravil vse potrebno za ustanovitev. Ustanovni občni zbor smo imeli 4. marca 1984. Udeležba je bila zelo velika, saj se ga je udeležilo 130 ljudi. Na občnem zboru smo izvolili vodstvo PD in določili osnovne smernice delovanja. V kulturnem programu so dekleta in moški zbor zapeli nekaj narodnih pesmi o planinah. Za zaključek pa sta alpinist Janez Zupanc in Jurij Dragar pripravila predavanje z diapozitivi o naših gorah ter o Andih v Južni Ameriki.

Organizirali smo se v pet odsekov – izletniški, mladinski, turnosmučarski, kulturno-propagandni, varstvo narave. Vodje posameznih odsekov smo zadolžili, da čim bolj razširijo svoj krog delovanja za organizacije združenega dela, šole, društva in ostale organizacije. Zavedamo se, da bomo le v širini delovanja dosegli svoj osnovni namen.

V letu 1984 bomo organizirali tri turne smuke in 10 planinskih izletov. Povezali smo se tudi s PD Blagajna iz Polhovega Gradca, od katerih bomo prevzeli vzdrževanje odseka Poti prijateljstva Ljubljana-Reka, ki vodi čez naše območje. Nekaj skupnih akcij bomo pripravili tudi s PD Žiri, ki ima veliko zaslug za razvoj planinstva na območju Šentjošta. Proti koncu leta imamo v načrtu planinsko šolo za širši krog ljudi, predvsem pa za mladino. Na predavanjih z diapozitivi bomo obdelali posamezne teme o pravilnem gibanju v gorskem svetu poleti in pozimi. To naj bi pripomoglo k čim bolj varni hoji v gore.

STANE OBLAK